

РЕШЕНИЕ

№ 1126

гр. София, 19.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 05.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на
прокурора Балев, като разгледа дело номер **6024** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

6

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт [ЕГН]/30.09.2011 година, потвърден с Решение №858/17.04.2012 година на Директор на Дирекция”ОУИ”, в частта на установените задължения за месец 09.2009 година и в частта на начислените лихви за забава за данъчни периоди месец 11.2008 година ,месец 03.2009 година и месец 06.2009 година.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт.Твърди се, както в ревизионния акт , така и в решението на Директор на Дирекция”ОУИ” за месец 09.2009 година се включени 6 броя фактури, издадени от И.- КО” ЕООД и са включени в Дневника за покупки с право на пълен данъчен кредит, но впоследствие са издадени и 6 броя кредитни известия ,които не са получавани от дружеството и последното не и имало възможност да ги включи в Дневника за покупки. Сочи се още ,че констатацията да дължимите лихви е невярна и необоснована..Иска се отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма] [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от Ц. редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и претендира заплащането на

сторените по делото разноси.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция"Обжалване и данъчно- осигурителна практика" при ЦУ на НАП-гр.С., не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Балев,изразява становище за неоснователност на предявената жалба.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложеното Удостоверение за актуално състояние,е видно,че жалбоподателят е действащ с основен предмет на дейност подробно посочен в Удостоверението.

Със Заповед №848/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- С. П. Г. Г. е назначена за държавен служител на длъжността-Началник сектор- орган по възлагане, считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 1605/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място], В. Д. Л. е назначен на длъжността инспектор по приходите при ТД на НАП- С., считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № РД-04.01/04.01.2010 година Директор ТД на НАП- С. наредил функциите на компетентен орган по издаване на Заповеди за възлагане на ревизии и за определяне на компетентен орган да се изпълняват от изрично изброени служители, измежду които и П. Г. Г. на длъжност- Началник сектор- орган по възлагане.

Със Заповед за възлагане на ревизия №1002618/29.03.2010 година, П. Г. Г. на длъжност- Началник сектор при ТД на НАП- С. възложила да бъде извършена ревизия на [фирма],определила състава на ревизиращия екип- Б. Й. Д. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител екип и В. Д. Л. на длъжност- инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- корпоративен данък за периода 16.04.2007 година-31.12.2009 година, ДДС за периода 17.03.2008 година-28.02.2010 година, срока ,в който следва да завърши ревизията- до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирия данъчен субект на 07.04.2010 година.

С нова Заповед за възлагане на ревизия №1005758/07.07.2010 година, органът, възложил ревизията- П. Г. Г. определила нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 07.08.2010 година.

Новата заповед за възлагане на ревизията е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирия данъчен субект на 13.07.2010 година.

На 23.08.2010 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад № 1005758, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирия данъчен субект по ЗДДС за периодите ,подробно посочени в него.

Едва на 19.04.2011 година, органите по приходите,включени в състава на ревизиращия екип, уведомили органа,възложил ревизията,че същата е приключила със съставянето на ревизионен доклад от 23.08.2010 година.

Със Заповед за определяне на компетентен орган №К-1005758/20.04.2011 година ,органът,възложил ревизията- П. Г. Г. на длъжност- Началник сектор определил за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на жалбоподателя Б. Й. Д. на

длъжност- Главен инспектор по приходите.

Със Заповед №4481/30.06.2011 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място], служебното правоотношение на Б. Й. Д. на длъжност- главен инспектор по приходите е прекратено на основание чл.103,ал.1,т.1 от ЗДСЛ и лична молба ,считано от 08.07.2011 година.

С нова Заповед за определяне на компетентен орган №К 1005758/30.09.2011 година, органът,възложил ревизията- П. Г. Г. на длъжност-Началник сектор определила В. Д. Л. на длъжност инспектор по приходите, за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на жалбоподателя.

На 01.09.2011 година, дружеството жалбоподател депозирало писмено възражение срещу съставения ревизионен доклад ,в което изразило несъгласието си с предложението за установяване.

На 30.09.2011 година, В. Д. Л. на длъжност- инспектор по приходите издал обжалвания Ревизионен акт №21141005758, с който установил задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди.

Двете заповеди за определяне на компетентен орган и ревизионният акт са връчени лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на 26.10.2011 година.

Ревизионният доклад е връчен едва да 19.07.2011 година на ревизирания данъчен субект.

На 11.11.2011 година, ревизираният данъчен субект депозирал жалба срещу издадения ревизионен акт до Директор на Дирекция” ОУИ”.

На 13.01.2012 година между жалбоподателя и Директор на Дирекция” ОУИ” е сключено споразумение за удължаване срока за произнасяне по жалбата ,като същият е съответно продължен от един до три месеца.

С Решение №858/17.04.2012 година,Директор на Дирекция”ОУИ” отменил обжалвания ревизионен акт в частта на установените задължения по ЗДДС и съответните лихви за забава за данъчни периоди месец 07.2008 година, месец 01.2009 година, месец 02.2009 година ,месец 05.2009 година, месец 07.2009 година, месец 08.2009 година, месец 10.2009 година, месец 11.2009 година, месец 11.2009 година и месец 12.2009 година, както и в частта на установените задължения по ЗКПО за 2009 година, ведно с начислената лихва за забава , върнал административната преписка на органа ,издал заповедта за възлагане на ревизия за извършване на нова такава и потвърдил РА в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчен период месец 09.2009 година, ведно с начислената лихва за забава за данъчни периоди месец 11.2008 година, месец 03.2009 година и месец 06.2009 година.

Решението е връчено лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на 02.05.2012 година.

По делото са приложени събраните в хода на ревизионното производство доказателства, описани в два броя папки приложения.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза.

От заключението на вещото лице се установява, че при извършената проверка на данъчния адрес на доставчика [фирма] не е открит офис и не е получила процесните кредитни известия ,които не са приложени и по делото. Вещото лице твърди още ,че от ревизионния доклад и от ревизионния акт, органите по приходите приемат ,че са издадени кредитни известия, именно поради това ,че при извършената проверка ,

тези фактури за месец 09.2009 година са отразени втори път с минусови стойности. Вещото лице посочва още ,че тези така наречени кредитни известия не са получавани съответно на това не са осчетоводявани от жалбоподателя.

Разпитан в съдебно заседание, експертът заявява ,че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,жалбата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №[ЕГН]/30.09.2012 година,е издаден от компетентен орган- това е инспектор по приходите при ТД на НАП-С. В. Д. Л.,когото изрично по силата на чл.119,ал.2 ДОПК,органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП-С.-град-Началник-сектор"Ревизии",в Дирекция"ДОК"на ТД на НАП- С.- П. Г. Г. със Заповед №К1005758-1/30.09.2011 година е определил за компетентен орган да издаде ревизионния акт. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява,че лицето- Веселени Д. Л. заема длъжността- инспектор по приходите към ТД на НАП- С.. Наред с това, отново между страните няма спор,че лицето П. Г. Г. заема длъжността- Началник сектор- орган по възлагане/ а и по делото се съдържат писмени доказателства, установяващи този факт.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа,който го издава,номер и дата,данни за ревизираното лице,обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му, разпоредителна част,в която са определени задълженията на ревизираното лице,пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва,подпис на органа по приходите,който го е издал.Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад.

При издаването му,органът по приходите е нарушил процесуално- правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално- правните.

Ревизионното производство е първо, но същото е продължило необосновано дълго. Повече от една година от съставянето на ревизионния доклад, ревизиращите не се предприели никакви процесуални действия ,нито са събрали доказателства ,нито пък са връчили ревизионния доклад. Наред с това, в хода на ревизионното производство органите по приходите не са събрали доказателства и най- вече за процесния период месец 09.2009 година има ли всъщност издадени от страна на доставчика кредитни известия, не са извършили проверка в счетоводството на жалбоподателя и изобщо не са положили никакви усилия за изясняване на случая. Единствените изводи, които правят са ,че са налице такива кредитни известия , с посоченото в ревизионния доклад, че при извършена проверка в Информационната система, е установено наличието на тези кредитни известия. Нито в хода на ревизионното ,нито в хода на съдебното, тези кредитни известия са представени по делото, нито пък е представена Справката от информационната система на НАП, установяваща този факт. Нещо

повече дори- тези така наречени кредитни известия не са представени и на вещото лице, изготвило съдебно – счетоводната експертиза и изобщо ревизионният акт е издаден при напълно неизяснена фактическа обстановка.

Това неизясняване на фактите е довело и до нарушаване на материално-правните разпоредби ,да не говорим ,че ревизионният акт е и вътрешно противоречив.

От доказателствата е установено ,че за данъчен период месец 09.2009 година, доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 500/21.09.2009 година с данъчна основа 44440 лева и ДДС в размер на 8888 лева или общата стойност по фактурата е в размер на 53328 лева, № 506/21.09.2009 година с данъчна основа 36938 и ДДС в размер на 7387.60 лева ,общо стойност по фактурата -44325.60 лева, № 512/23.09.2009 година с данъчна основа-32282 лева ,ДДС в размер на 6456.40 лева,, № 523/25.09.2009 година с данъчна основа 42584 лева и ДДС в размер на 8516 лева, № 535/29.09.2009 година с данъчна основа 39 724 и ДДС в размер на 7944, и № 611/30.09.2009 година с данъчна основа 61 997 и ДДС в размер на 12399.40 лева. В хода на ревизионното производство този доставчик не е намерен на посочения адрес за кореспонденция ,като са извършени две посещения на адреса ,на не е открит представител за връчване на искането за представяне на документи и писмени обяснения. Съобщението до този доставчик е в връчено по реда на чл.32 от ДОПК и при това положение, и при казаното по- горе ,напълно необоснован е изводът на органа по приходите ,че този доставчик е издал кредитните известия, които не са включени в Дневника за покупки от страна на жалбоподателя. На първо място тези „кредитни известия” изобщо не са представени по делото ,нито на вещото лице ,изготвило съдебно- счетоводната експертиза,което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено, нито пък са представени на самия жалбоподател в хода на самото ревизионно производство. Нещо повече дори- след като е разбрал за изводите в ревизионния акт ,жалбоподателя е развивал тезата, че изобщо за такива кредитни известия той не знае. След като не са налице такива кредитни известия по фактурите ,то напълно неоснователно органът по приходите е приел, че жалбоподателят в нарушение на чл.124,ал.5 от ЗДДС не е включил и не е отразил получените от него кредитни известия в дневника за покупки за съответния период. За нарушение на тази правна норма, би могло да се говори само и единствено ако ,жалбоподателят е получил тези кредитни известия, и не ги е отразил по реда на правната норма- нещо ,коте в случая изобщо не е налице. Задължителна предпоставка според тази парван норма е лицето да ги е получило , а в настоящия случай, такова получаване не е налице, факт, удостоверяващ се и от заключението на вещото лице,изготвило съдебно-счетоводната експертиза/ същото е извършило проверка в счетоводството на жалбоподателя и е установило ,че тези кредитни известия не са никога получавани, респективно на това осчетоводявани.

Наред с това ,ревизионният акт и по отношение на установените задължения за лихва за периода месец 11.2008 година,месец 03.2009 и месец 06.2009 година е незаконосъобразен, защото по делото не се съдържат никакви доказателства в действителност кога е внесен данъкът и дали изобщо е със закъснение, както въз основа на какво и как е определена лихвата за забава.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира ревизионния акт в обжалваната част за незаконосъобразен, което предполага неговата отмяна.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161,ал.1 ДОПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноси в размер на 1912 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт [ЕГН]/30.09.2011 година,потвърден с Решение №858/17.04.2012 година на Директор на Дирекция” ОУИ”, в частта на установените задължения по ЗДДС за месец 09.2009 година и в частта на начислените лихви за забава за данъчни периоди месец 11.2008 година ,месец 03.2009 година и месец 06.2009 година.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ” ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА „ ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] СУМАТА ОТ 1912 ЛЕВА – РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО ,КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ”ОДОП” ГР.С..

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата и на СГП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: